

Вічно в пам'яті народній

Урок мужності

Вічно в пам'яті народній

Тема : Вічно в пам'яті народній

Мета :

Розповісти учням про сторінки історії Великої Вітчизняної Війни та про героїв – визволителів України та рідного краю. Виховувати в учнів повагу до ветеранів, вчити молоде покоління на їх прикладах і ніколи не забувати героїв, які принесли на нашу землю Мир, свободу радість жити і творити.

Довгий шлях до Перемоги

Важкий і неоднозначний шлях пройшла Україна протягом своєї історії. Важкою і трагічною частиною цього шляху є Велика Вітчизняна війна. Більш ніж у 100 населених пунктах України точилися особливо запеклі бої. У боях на нашій території взяло участь 54 армії збройних сил СРСР. По всій території України точилися кровопролитні бої. Війна не припинялася 1225 днів і ночей...

Великі бої радянських військ...

Протягом січня 1943 року – жовтня 1944 року на території України було проведено радянськими військами 13 наступальних та 2 оборонні операції.

Великі бої точилися за кожен клептик нашої землі, за кожну вулицю, кожен дім...

Важким було форсування Дніпра під час визволення Києва.

Обов'язок - Перемога...

- **Україна протягом 1941 – 1945 рр. направила до Збройних Сил СРСР 7 млн. чоловік, кожен другий з яких загинув. Воїни – українці – з честю виконали свій обов'язок перед рідними й близькими, зробили вагомий внесок у звільнення європейських народів від фашизму.**
-

Велика Вітчизняна війна. Перші кавалери військових орденів і медалей

- ❑ ***«Перемога» — найвищий військовий орден. Основа його платинова, рубінова зірка облямована діамантами.***
- ❑ ***Заснований у листопаді 1943 р. Орденом №1 нагороджений маршал Г.Жуков. Двічі ним нагороджено генералісімуса Й.Сталіна, маршалів Г. Жукова, О.Василевського. За роки війни цей орден одержали шістнадцять чоловік.***

Безсмертні імена героїв...

У роки війни багато наших уславили свої імена безсмертними подвигами. Подвиг Олександра Матросова повторили 53 українських воїни, багато льотчиків

(І. Баб'юк, І. Вдовенко та інші)

повторили подвиг М. Гастелло. А наш земляк М. Юркін, який був інструктором

М. Гастелло вчив його літати, воювати, любити Батьківщину... Коли грянула гроза учень не підвів учителя - комісара.

Людина історії. Василь Петров.

У 1943 році при форсуванні Дніпра на Букринському плацдармі молодому заступнику командира 1850 – го винищувального протитанкового артилерійського полку, було 20 років, відірвало обидві руки. Йому присвоєно Героя Радянського Союзу, одержав золоту зірку і звання майора. За мужність його зарахували у ряди Збройних Сил назавжди. В історії не було людини, яка б воювала без обох рук. 5 березня 2006 року в Києві на Байковому кладовищі відкрито пам'ятник двічі Героєві Радянського Союзу генерал – полковнику Василю Петрову.

Нагороди за героїзм...

За роки війни українські воїни одержали 2,5 млн. орденів та медалей за хоробрість і відвагу, 2072 воїна присвоєно звання Героя Радянського Союзу, 32 - двічі Героя Радянського Союзу, Івану Кожедубу – тричі.

За особливу мужність.

За особливі заслуги перед Батьківщиною удостоєні найвищого звання, найвищої нагороди захисників серед Томаківчан, які брали участь Великої Вітчизняної, звання Героя Радянського Союзу удостоєні 10 чоловік. В них різні долі, життєві шляхи, різні випробування випали кожному. Але у всіх плечима подвиг в ім'я Вітчизни, свого народу.

Слава героям - землякам. Героям Радянського Союзу

- ☐ **Артеменко Юрій Ілліч.**
- ☐ **Бабков Василь Петрович.**
- ☐ **Бардуков Іван Лаврентійович.**
- ☐ **Дуплій Іван Минович.**
- ☐ **Кравченко Василь Іванович.**
- ☐ **Лозовський Віктор Артемович.**
- ☐ **Ляпота Степан Костянтинівич.**
- ☐ **Лазука Дмитро Юхимович.**
- ☐ **Філіпов Іван Іванович.**
- ☐ **Громов Іван Іванович.**

Герой Дніпра - Юрій Іпліч Артеменко

**Воював на Південно – Західному,
Сталінградському, Центральному,
1 – му Українському фронтах і скрізь був
талановитим, безстрашним командиром. 200 –
й гвардійський артилерійський полк 60 – й
армії під командуванням**

Ю.І. Артеменко в ніч на

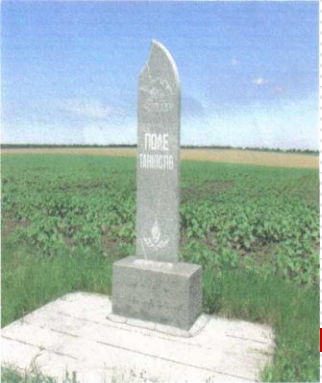
**2 жовтня 1943 року успішно форсував Дніпро в
районі с. Домантово Київської області... Помер
5 лютого 1948 року. Нагороджений 2
орденами Червоної Зірки, орденом Леніна,
Червоного Прапора, орденом
Б.Хмельницького II ступеня.**

Людина з легенди

Віктор Артемович Лозовський

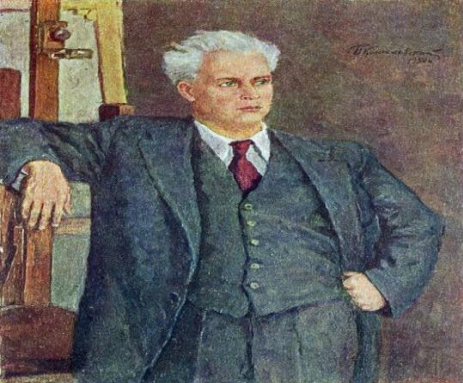
**Про героя Радянського Союзу В.А. Лозовського
написані оповідання "Над отчей крышей",
«Необыкновенный вымпел», "Сокіл з
Настасівки".**

**Війна застала його в льотному училищі, де
він освоював новий винищувач "Як – 1 ". В
1942 році молодого пілота у званні сержанта
відправили до діючої армії. *До літа 1943 року
на його рахунку було вже 6 збитих літаків.
Йому було присвоєно офіцерське звання. В.А.
Лозовський здійснив 358 бойових вильотів,
збив 24 фашистських літаки...***

Пам'ятний знак 'Політ танкістів'

Пам'ятний знак встановлено на честь воїнів 60 важкого танкового полку прориву (398 – й гвардійський Криворізький важкий самохідно – артилерійський полк), які загинули, визволяючи Томаківку в 1943 році. Знаходиться на території Томаківської селищної ради.

Слова на крилах пам'яті...

Єдиний неповторний Довженків світ, створений мовби в один час і одним подихом. Все життя митець мріяв написати "Велику книгу про український народ". В українській літературі він започаткував новий жанр – кіноповість, написану з урахуванням специфіки кіно. Кожен твір має свою історію...

"Україна в огні"...

**"Україна в огні" – це правда.
Прикрита і замкнена моя правда
про народ і його лихо" –
записав О.Довженко
26 листопада 1943 року. У
кіноповісті письменник
звертається до найтрагічніших
сторінок із історії Великої
Вітчизняної війни – до її початку
та відступу військ на схід.**

"Щоденник" О.Довженка

"Щоденник" – розкриває не відомого **О. Довженка**, не сподіваного і суперечливого, героїчного. Відмінний Довженко в літературі тим, що він єдиний серед українських письменників мав сміливість піднести голос на оборону свого народу перед німецької навалою і сам став воїном – захисником із пером в руках.

ДОВЖЕНКО
ЩОДЕННИК
1941-1945 роки

Вони твердо вірили в Перемогу!

***Піднімались на подвиг ясний;
Бути месником – поклик високий...
Забували про спокій і сни
Від фашистських облав і наскоків.
Вже давно відгриміли бої
Бойові побратими – в сивинах.
Тільки друзі все сняться завжди –
Молоді, синьоокі і милі...***

Мир у війні та війна в мирі

Олесь Гончар

Перше бойове загартування сержант – мінометник Олесь Гончар одержав у боях за Київ, на річці Рось. Там уперше було й поранено в липні 1941 рок., вдруге – восени. Так і пройшов він із гвинтівкою в руці дорогами війни аж до Праги. Мав бойові нагороди – три медалі "За відвагу", ордени Слави і Червоної Зірки, медаль "За оборону Києва". Олівець і блокнот виймав лише в короткі години перепочинку. Олесь Гончар видав книгу під назвою "Фронтові поезії" (1985). Тими ж дорогами війни проніс і заповітну мрію - якщо лишиться живим, написати про своїх бойових побратимів. Сторінка за сторінкою писалася перша велика річ, с почуттям пережитого на війні і побаченого там в романі "Прапорonosці"...

Видатний діяч.

Борис Олійник – Член Української
Ради Миру, видатний
український поет, Герой
України, народний депутат
України I – IV скликань,
академік НАН – України, голова
Фонду культури України, член
Дорадчо – консультативної Ради
УРМ.

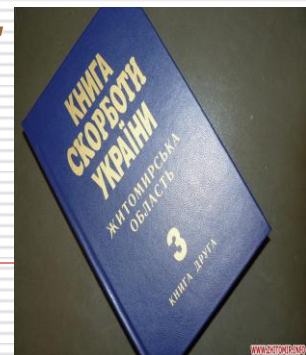
Борис Олійник (Останній).

**Настане день
Скорботи світової –
І попливе у лодії труни
За вічний круг і пруг
Останній Воїн
Великої Священної війни...**

Війна - без права забуття...

Могили! Скільки їх ще безіменних по білому світу розкидано. В них лежать і наші односельці. Вони вже ніколи не постукають у двері чи віконце рідної хати. Вони назавжди залишаться молодими. Не забули своїх героїв – воїнів і наші односельці. Золотими літерами вписані вони і в "Книги Пам'яті України".

Хоче серце усіх поіменно назвати... Імена, імена... і скорочені дати

Поіменна Книга Пам'яті...

Невід'ємна частка цієї Книги – пам'ять населення Дніпропетровщини, зокрема і нашого району було зафіксовано в одному із томів (11). Виданню Книги Пам'яті передувала копітка підготовча робота по всій Україні, в тому числі і в нашій області. Увічнення пам'яті полеглих – це обов'язок живих, виконання якого необхідне перш за все нинішнім та наступним поколінням. Це не тільки данина пам'яті полеглих, а й демонстрація того, що пам'ять про минулу війну жива, що будь – які конфлікти треба вирішувати лише мирним шляхом, що розв'язування нових воєн є найтяжчим злочином перед людством.

Населення свято шанує пам'ять загиблих, які полягли на томаківській землі в боях за визволення району і завжди мають місце у наших серцях та вшанування їх Подвигу.

Найголовніші слова для Захисника!

- **Мужність** — якість особистості, що виражається в здатності діяти рішуче і доцільно в складній небезпечній обстановці, контролювати імпульсні пориви, долати можливе відчуття страху і невпевненості, в умінні мобілізувати всі сили на досягнення мети.
 - **Героїзм** - вищий прояв мужності.
 - **Хоробрість** — властивість розуму, котра зустрічає небезпеку чи опір з непохитністю, тишею та міцністю.
 - **Відвага** - властивість бути безстрашним.
-

Майбутньому Захиснику...

Бути відданим патріотом України, який постійно духовно і фізично готує себе до оборони Батьківщини, свого роду та українського народу, його честі і гідності, дбає про єдність України.

Постійно пам'ятати, що майбутній захисник – справедливий, і незрадливий, а душа правдива, лицар України – морально чистий, високодуховна людина, яка вміє панувати над собою, володіє своїми емоціями, розумом і волею. Виконувати всі вимоги Статуту Захисника Вітчизни і бути гідним громадянином України.

Присягаюсь на вірність...

**Присягаєм на вірність
Вітчизні й народу!
Присягаємось!
Бути чесним і сміливим!
Боронити справедливість!
Цінувати побратимство!
Шанувати всі народи!
І плекати рідну мову!
До освіти прагнуть завжди!
ПРИСЯГАЄМОСЬ!**

Пам'ятайте!

Через віки, через роки -

Пам'ятайте про тих, хто вже не прийде.

Пам'ятайте!...
